

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/73/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820010047
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3820010047.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Mariána Dunčka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. septembra 2020 prejednal odvolania prokurátora a poškodeného V. Z. v trestnej veci obžalovaného B. N., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom B., Q. XXXX/X, na verejnom zasadnutí neprítomného, ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp.zn. 1T/9/2020 zo dňa 09. marca 2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolania prokurátora a poškodeného V. Z. z a m i e t a j ú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný B. N. uznaný za vinného zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a), ods.2 písm. e) Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 28. októbra 2018 v čase okolo 06.30 hodiny v B. na I. ulici, v B. S. B. napadol poškodeného V. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., O. číslo XXX/XX, takým spôsobom, že v interiéri podniku po tom, ako bol poškodený viackrát napomínaný personálom podniku, aby sa ukludnil a neobťažoval ostatných zákazníkov, vnímajúc, že poškodený je zjavne pod vplyvom alkoholu pristúpil k nemu, bez akejkoľvek výzvy alebo upozornenia ho oboma rukami chytil za tričko v oblasti hrudníka a trhnutím ho stiahol na zem, následkom čoho si poškodený počas padania, resp. pádu udelil hlavu pravdepodobne o stôl, prípadne o zem, čím mu spôsobil otras mozgu ľahkého stupňa a pomliaždenie hlavy v oblasti temena vľavo s opuchom veľkosti 3 x 3 centimetre, silným uchopením mu spôsobil pomliaždenie v oblasti oboch kľúčnych kostí so začervenaním a drobnými krvnými podliatinami, nárazom pri páde poškodeného na zem došlo k pomliaždeniu pravého predkolenia s oderkou kože veľkosti 2 x 2 centimetre, ktoré zranenia si v súhrne vyžiadali lekárske ošetrenie s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života poškodeného v trvaní 18 dní, počas ktorých poškodený pociťoval bolestivosť a citlivosť v pomliaždených oblastiach, trpel bolesťami hlavy, nemohol vykonávať prudké pohyby hlavou, mal dočasne znecitlivenú pomliaždenú pravú dolnú končatinu so zhoršenou pohyblivosťou a nutnosťou opory barlami pri chôdzi, pričom počas prvých troch dní po napadnutí bola nevyhnutná aj jeho hospitalizácia, ktoré zranenia ale nezanechali u poškodeného trvalé následky, pričom tak konal napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T 125/2017 zo dňa 30. augusta 2017, právoplatným dňa 08. decembra 2017, uznaný vinným zo skutku kvalifikovaného ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a) Trestného zákona a tiež ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov, ktorá plynula do 09. júna 2019.

Bol za to odsúdený podľa § § 364 ods.2 Trestného zákona, § 41 ods.1 Trestného zákona, § 38 ods.2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 56 ods.1,2 Trestného zákona k úhrnnému peňažnému trestu vo výške 1.000 eur. Podľa § 57 ods.3 Trestného

zákona pre prípad zmarenia uloženého peňažného trestu mu súd stanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov. Podľa § 287 ods.1 Trestného poriadku bol obžalovaný zaviazaný nahradiť poškodeným stranám Sociálnej poisťovni, ulica 29. augusta 8 a 10, 813 63 Bratislava, IČO: 308 074 84 škodu vo výške 391,80 eur, a Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874 škodu vo výške 392,21 eur. Podľa § 288 ods.1 Trestného poriadku súd poškodeného V. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., O. č. XXX/XX s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho odvolaním podaným v zákonnej lehote, a to ihneď po jeho vyhlásení napadol poškodený V. Z. čo do výroku o náhrade škody a prokurátor. Prokurátor podal odvolanie, čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného. Poškodený svoje odvolanie písomne nezdôvodnil.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že podáva odvolanie proti výroku o treste v neprospech obžalovaného, kde nesprávnosť tohto výroku vidí v uložení alternatívneho druhu trestu, teda peňažného trestu namiesto trestu odňatia slobody. Obžalovaný sa skutku dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia a teda išlo v jeho prípade o rovnorodú recidívu. Obžalovaný nebol ani len počas krátkej skúšobnej doby schopný zdržať sa ďalšieho úmyselného násilného konania. Uvedené svedčí o jeho sklonoch k takémuto konaniu. Nie je možné ani akceptovať argumentáciu obžalovaného, že inak vedie riadny život, stará sa o maloleté deti a chorú matku, na čo si každý obžalovaný spomenie v čase, keď stojí pred súdom. Hoci obžalovaný bol pred skutkom oslovený personálom, či nepomôže s neprispôsobivým poškodením V. Z., poškodený nikoho fyzicky nenapádal. Na riešenie takýchto problémov je mestská prípadne štátna polícia. Už skutočnosť, že personál oslovil poškodeného, svedčí o tom, že takéto robenie poriadkov mu nie je cudzie. Uložením peňažného trestu nie je zabezpečená generálna ani individuálna prevencia. Ak súd obžalovanému neukladal nepodmienečný trest, mal mu pričítať priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., čo by menilo pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností tak, že sa malo postupovať podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. Obžalovaný v prípravnom konaní svoju vinu neuznal, bola mu však priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., ktorá ale nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou aj podľa § 36 písm. n/ Tr. zák.. Prokurátor navrhol zrušiť rozsudok v časti výroku o treste a B. N. uložiť úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 364 ods. 2, § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 49 ods. 2 Tr. zák. na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby so zaradením do minimálneho stupňa stráženia.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, pričom uviedol, že prvostupňový súd rozhodol citlivo a posúdil všetky aspekty možného trestania. Hoci je pravdou, že obžalovaný bol v skúšobnej dobe, je potrebné skúmať za akých okolností bol skutok spáchaný. Obžalovaný žije v rodine, má maloleté deti, je zamestnaný, stará sa o chorú matku, s ktorou žije v spoločnej domácnosti. Z kamerového záznamu je zrejmé, že obžalovaný neurobil žiadny nebezpečný pohyb, a tento skutkový dej súd spravodlivo posúdil. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolanie prokurátora krajský súd ako nedôvodné zamietol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obhajca obžalovaného navrhol, aby odvolací súd zamietol odvolanie poškodeného aj prokurátora. Zároveň predložil doklady o tom, že obžalovaný uhradil škodu poškodeným stranám Sociálnej poisťovni a Všeobecnej zdravotnej poisťovni. Z písomného vyjadrenia obžalovaného vyplynulo, že ho to celé mrzí, skutok ľutuje a žiada, aby mu súd poskytol možnosť starať sa o svoju rodinu. Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol odvolaniu podriadeného prokurátora vyhovieť. Poškodený sa napriek riadne vykázanému predvolaniu na verejné zasadnutie nedostavil, preto bolo verejné zasadnutie vykonané v jeho neprítomnosti.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania poškodeného a prokurátora nie sú dôvodné.

K vytýkaným chybám v odvolaní prokurátora týkajúcim sa výroku o treste, uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Predovšetkým je potrebné uviesť, že odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa na hodnotení osoby obžalovaného, ohľadom priznania mu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr.zák. Súd prvého stupňa pritom svoj

názor správne a dostatočne presvedčivo odôvodnil. Je nesporné, že obžalovaný svoje konanie priznal a úprimne ľutoval.

Obžalovaný však na hlavnom pojednávaní dal aj vyhlásenie o vine, správne mu teda súd prvého stupňa mal priznať ešte aj poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 36 písm. n/ Tr.zák., teda, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti. Zároveň mal odvolací súd za preukázané, že obžalovaný uhradil škodu poškodeným organizáciám, ku ktorej ho zaviazal súd prvého stupňa, čo odvolací súd musel vyhodnotiť aj ako ďalšiu poľahčujúcu okolnosť v prospech obžalovaného /§ 36 písm. k Tr.zák., nakoľko dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu/. Hoci odvolací súd nemenil výrok o treste uložený súdom prvého stupňa, takúto prevahu poľahčujúcich okolností nemohol opomenúť pri posudzovaní primeranosti trestu uloženého obžalovanému.

Ustanovenie o prečine výtržníctva podľa § 364 ods. 2 Tr.zák. patrí medzi menej závažné trestné činy, kde primárne by mal súd pri ukladaní trestu uvažovať o alternatívnom treste vo vzťahu k trestu odňatia slobody. Súd prvého stupňa sa preto správne zaoberal tým, prečo by aj alternatívny trest u obžalovaného mohol splniť účel trestu.

Jednak doterajšia priestupková minulosť obžalovaného, ktorý bol síce postihnutý za priestupky avšak len na úseku dopravy, teda nesúvisiace s trestnou činnosťou aktuálne mu kladenou za vinu, ako aj skutočnosť, že jedno odsúdenie súdom má zahladené, teda je schopný viesť riadny život a druhé odsúdenie je súčasťou právnej kvalifikácie uvedenej v § 364 ods. 2 písm. e/ Tr. zák., svedčia v prospech uloženia alternatívneho peňažného trestu. Zároveň zodpovedajú aj tomu, že správne súd prvého stupňa nepriznal obžalovanému priťažujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 37 písm. m / Tr.zák.

Zohľadniac tiež všetky okolnosti skutku, súd prvého stupňa správne obžalovanému uložil peňažný trest vo výške 1.000,- Eur, spolu s nie nízkym náhradným trestom odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov. Odvolací súd sa na základe vyššie uvedeného nestotožnil s názorom prokurátora v tom, že uložený peňažný trest spolu s náhradným trestom odňatia slobody, by bol neprimerane mierny tak, ako túto podmienku pre zrušenie výroku o treste odvolacím súdom vyžaduje ustanovenie § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por.

Odvolací súd nezdieľal ani názor prokurátora prezentovaný v odvolaní, že by namietané hodnotenie osoby obžalovaného súdom prvého stupňa, vrátane potrieb jeho prevýchovy, nevyhnutne muselo viesť k uloženiu nepodmienečného trestu odňatia slobody aj z nasledovných dôvodov. Trest má v zmysle ustanovenia § 34 ods. 3 Tr.zák. postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Z čestných prehlásení doložených listinnými dokladmi nachádzajúcich sa v spisovom materiály vyplynulo, že obžalovaný riadne pracuje, stará sa o svoje maloleté deti odkázané na jeho výživu, a zároveň má v domácnosti svoju ťažko chorú matku, o ktorú sa s družkou spoločne starajú. Uvedené skutočnosti boli teda preukázané, a preto správne tieto súd prvého stupňa vyhodnotil tiež v prospech obžalovaného tak, aby v súlade so zákonom trest mu uložený postihoval iba obžalovaného.

Ani prokurátorom uvádzaný záujem všeobecnej (generálnej) prevencie nemôže viesť k uloženiu „represívneho“ trestu (ak takýto trest nevyplyva priamo zo zákona) tak, že sa uprednostní táto zložka trestu pred výchovnou zložkou trestu. Odvolací súd dospel k záveru, že na nápravu obžalovaného za súčasného zohľadnenia všetkých okolností skutku, kedy to bol práve poškodený, ktorý atakoval návštevníkov pohostinstva v dôsledku čoho majiteľa pohostinstva požiadali obžalovaného o zjednanie nápravy, ako aj temer dvojročnej doby, ktorá uplynula od jeho spáchania, počas ktorej podľa správ na jeho osobu viedol obžalovaný riadny život, je peňažný trest mu uložený plne postačujúci. Takýto trest zároveň zodpovedá aj všetkým zásadám upravujúcim ukladanie trestov uvedeným v § 34 ods. 1, ods.4 Tr.zák., ako aj zásadám generálnej a individuálnej prevencie.

K poškodeným napadnutému výroku o škode odvolací súd uvádza, že poškodený V. Z. v prípravnom konaní síce uplatnil nárok na náhradu škody avšak v zmysle § 46 ods. 3 Tr.por. mal tento nárok do skončenia vyšetrovania upresniť t.j. konkrétne doložiť v akej výške, a najmä z akých dôvodov si tento uplatňuje. Hoci vo svojej výpovedi uviedol, že k tomu doklady predloží, v zákonom stanovenej lehote tak neurobil. Správne potom súd prvého stupňa poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na

civilný proces podľa § 288 ods. 1 Tr.por., nakoľko nemal podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody. Preto ani odvolaniu poškodeného nebolo možné vyhovieť.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.